

Just Now

a toolbox
for teaching
human rights

Prawa człowieka w różnych systemach prawnych

Zestaw kart edukacyjnych JustNow

Projekt "JustNow - A Toolbox for Teaching Human Rights" koncentruje się na opracowaniu materiałów metodologiczno-dydaktycznych związanych z edukacją w zakresie praw człowieka, w połączeniu z grami symulacyjnymi i uczeniem się różnorodności w pozaformalnej i formalnej pracy edukacyjnej z młodzieżą.

Ten zestaw kart koncentruje się na nauczaniu o prawach człowieka w różnych systemach rządów, w tym na przykładach niektórych współczesnych wyzwań i kryzysów związanych z prawami człowieka. Karty mogą być wykorzystywane w nauczaniu historii, edukacji obywatelskiej lub w innych formach edukacji pozaformalnej. Zaleca się, aby nauczyciele uzupełnili karty o przykłady lokalne (historyczne), jeśli jest to stosowne.

Karty zostały stworzone przy użyciu obrazów i informacji wyszukanych w Internecie, ze źródłami odnotowanymi na odwrocie kart. Karty zostały stworzone wyłącznie do celów edukacyjnych non-profit i są wykorzystywane w salach lekcyjnych lub nieformalnych placówkach edukacyjnych.

Stworzony przez: Zespół projektowy JustNow

Treść tych materiałów nie odzwierciedla oficjalnej opinii Unii Europejskiej. Odpowiedzialność za informacje i poglądy wyrażone w materiałach spoczywa wyłącznie na ich autorze (autorach).

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Artykuł 9 Powszechnej deklaracji praw człowieka: Wolność myśli, sumienia i wyznania

1. Każdy człowiek ma prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania; prawo to obejmuje wolność zmiany wyznania lub przekonań oraz wolność uzewnętrzniania indywidualnie lub wspólnie z innymi, publicznie lub prywatnie, swego wyznania lub przekonań poprzez uprawianie kultu, nauczanie, praktykowanie i uczestniczenie w obrzędach.

2. Wolność uzewnętrzniania wyznania lub przekonań podlega jedynie takim ograniczeniom, które są przewidziane przez ustawę i konieczne w społeczeństwie demokratycznym w interesie bezpieczeństwa publicznego, ochrony porządku publicznego, zdrowia i moralności lub ochrony praw i wolności innych osób.

Zdjęcie na okładce: Demonstranci protestują przeciwko chińskim okrucieństwom wobec ujgurskich muzułmanów w National Mall w Waszyngtonie w 2021 r.

Uważa się, że chiński rząd rozbudowuje obozy zatrzymań, starając się stłumić mniejszość muzułmańską Ujgurów w Xinjiang w Chinach. Według zachodnich raportów, od 2017 r. co najmniej milion Ujgurów zostało internowanych w ponad 85 obozach zidentyfikowanych w Xinjiang - autonomicznym regionie w północno-zachodnich Chinach. Chiński rząd długo zaprzeczał istnieniu obozów, ale po pojawieniu się zdjęć obozów z wieżami strażniczymi i ogrodzeniami z drutu kolczastego, rząd przyznał się do tego, co nazywa "ośrodkami reedukacyjnymi" dla Ujgurów. Członkowie mniejszości muzułmańskiej twierdzą, że byli zatrzymywani, przesłuchiwani i bici z powodu swojej religii. Wielu twierdzi, że to jasne - byli internowani, a nie "reedukowani". W 2017 r. rząd Xinjiang uchwalił ustawę zakazującą mężczyznom zapuszczania długich bród, a kobietom noszenia przykrycia głowy, zburzono także dziesiątki meczetów. Byli więźniowie donoszą również, że są zmuszani do jedzenia wieprzowiny i picia alkoholu.

STOP THE WAR IN TIGRAY
STOP THE GENOCIDE

**TOLLERANZA ZERO
CONTRO OGNI VIOLENZA
E SCONTRO ETNICO.
GIUSTIZIA PER LA
POPOLAZIONE DELLA
TIGRAY!**

Starvation is be...

**OPEN
HUMANITARIAN
CORRIDOR
IN TIGRAY**

TDF
TIGRAY DEFENCE FORCE

TDF
TIGRAY DEFENCE FORCE

STOP THE WAR IN TIGRAY

**ERITREA
TIGRAY**

STOP THE WAR IN TIGRAY

...ization
...Food to
...panish
...innocent
...lians is a
...r crime

STOP THE WAR IN TIGRAY

STOP THE WAR IN TIGRAY

Zdjęcie autorstwa Annette Dubois na flickr

Źródła tekstu: www.aljazeera.com/news/2021/3/1/we-are-dying-tigrayans-speak-of-abuse-by-eritrean-troops
www.hrw.org/news/2021/03/05/ethiopia-eritrean-forces-massacre-tigray-civilians

Artykuł 9 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Wolność myśli, sumienia i wyznania

1. Każdy człowiek ma prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania; prawo to obejmuje wolność zmiany wyznania lub przekonań oraz wolność uzewnętrzniania indywidualnie lub wspólnie z innymi, publicznie lub prywatnie, swego wyznania lub przekonań poprzez uprawianie kultu, nauczanie, praktykowanie i uczestniczenie w obrzędach.

2. Wolność uzewnętrzniania wyznania lub przekonań podlega jedynie takim ograniczeniom, które są przewidziane przez ustawę i konieczne w społeczeństwie demokratycznym w interesie bezpieczeństwa publicznego, ochrony porządku publicznego, zdrowia i moralności lub ochrony praw i wolności innych osób.

Zdjęcie na okładce: Protesty wojenne w Tigray

19 listopada 2020 r. siły etiopskie i erytrejskie bezkrytycznie ostrzelały Axum, zabijając i raniąc cywilów. Przez tydzień po przejęciu kontroli nad miastem siły strzelały do cywilów oraz plądrowały i niszczyły mienie, w tym placówki służby zdrowia. Wspomnienia te nawiedzają diakona w najświętszym etiopskim kościele prawosławnym w Axum, gdzie miejscowi wierni wierzą, że znajduje się starożytna Arka Przymierza. Zostali zabici podczas obchodów ortodoksyjnego święta Objawienia Pańskiego. Ci, którzy przeżyli, opisali horror żołnierzy Erytrei przemierzających się przez miasto, chodzących od domu do domu, szukających młodych mężczyzn i chłopców, a następnie wykonujących na nich egzekucje. Władze odpowiedzialne za przestrzeganie praw człowieka w Tigary milczały przez wiele miesięcy.

Zdjęcie autorstwa Lebnen18 na wikimedia commons

Źródła tekstu: www.lebanoninapicture.com/pictures/the-st-georges-maronite-cathedral-and-the-mohammed-al-a

Artykuł 9 Powszechnej deklaracji praw człowieka: Wolność myśli, sumienia i wyznania

1. Każdy człowiek ma prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania; prawo to obejmuje wolność zmiany wyznania lub przekonań oraz wolność uzewnętrzniania indywidualnie lub wspólnie z innymi, publicznie lub prywatnie, swego wyznania lub przekonań poprzez uprawianie kultu, nauczanie, praktykowanie i uczestniczenie w obrzędach.

2. Wolność uzewnętrzniania wyznania lub przekonań podlega jedynie takim ograniczeniom, które są przewidziane przez ustawę i konieczne w społeczeństwie demokratycznym w interesie bezpieczeństwa publicznego, ochrony porządku publicznego, zdrowia i moralności lub ochrony praw i wolności innych osób.

Zdjęcie na okładce: Meczet Mohammada Al-Amına i katedra maronicka św. Jerzego, Bejrut, Liban

Krzyż i minarety obok siebie w Bejrucie, symbol współistnienia chrześcijan i muzułmanów na przestrzeni wieków.

W Libanie istnieje 18 oficjalnych sekt. Konstytucja zapewnia wolność wyznania i praktykowania wszystkich religii. Konstytucja deklaruje równość praw i obowiązków dla wszystkich obywateli bez dyskryminacji lub preferencji, ale ustanawia równowagę sił między głównymi grupami religijnymi. Liban jest najbardziej zróżnicowanym religijnie krajem na świecie i pomimo sekciarskich napięć spowodowanych rywalizacją o władzę polityczną, Libańczycy nadal współistnieją.

Krótki film o 18 religiach w Libanie: <https://www.youtube.com/watch?v=CiVcUIsc5rE>

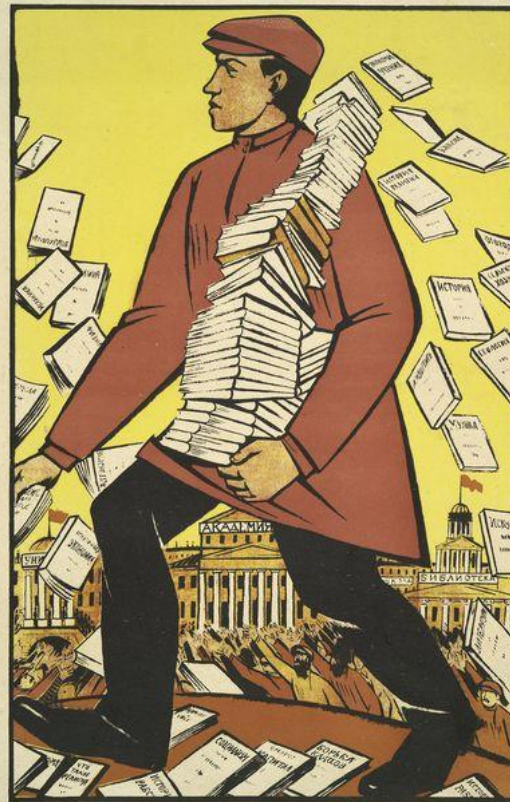
**ПРИВЕТ ГЕРОЙСКИМ ВОИНАМ СОВЕТСКОГО
СОЮЗА ОТ БРИТАНСКИХ СОЮЗНИКОВ
БОРЮЩИХСЯ С НИМИ**

**МЫ ВСЕГДА С ВАМИ В ЧДАЧАХ И НЕЧДАЧАХ ВМЕСТЕ ДОБЬЕМ
РАЗГРОМИМ ЧНИЧТОЖИМ НАШЕГО ВРАГА**

Российская Социалистическая Федеративная Советская Республика.
Пролетарии всех стран, соединяйтесь.

День Советской Пропаганды.

ЗНАНИЕ — ВСЕМ!

Государственный Издательство

Źródła obrazu i tekstu: (po lewej) Nieznany artysta na Wikimedia Commons, (po prawej) Pomanskii, N na New York Public Library Digital Collections

www.theguardian.com/artanddesign/gallery/2019/oct/23/down-with-god-how-the-soviet-union-took-on-religion-in-pictures

Artykuł 9 Powszechnej deklaracji praw człowieka: Wolność myśli, sumienia i wyznania

1. Każdy człowiek ma prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania; prawo to obejmuje wolność zmiany wyznania lub przekonań oraz wolność uzewnętrzniania indywidualnie lub wspólnie z innymi, publicznie lub prywatnie, swego wyznania lub przekonań poprzez uprawianie kultu, nauczanie, praktykowanie i uczestniczenie w obrzędach.

2. Wolność uzewnętrzniania wyznania lub przekonań podlega jedynie takim ograniczeniom, które są przewidziane przez ustawę i konieczne w społeczeństwie demokratycznym w interesie bezpieczeństwa publicznego, ochrony porządku publicznego, zdrowia i moralności lub ochrony praw i wolności innych osób.

Zdjęcia na okładce:

Związek Radziecki był pierwszym państwem, którego ideologicznym celem była eliminacja religii. W tym celu reżim komunistyczny konfiskował mienie kościelne, wyśmiewał religię, nękał wierzących i propagował ateizm w szkołach.

Dzień sowieckiej propagandy - Wiedza dla wszystkich, 1919 r.

Plakat dotyczący dóbr kultury, 1941: Pozdrowienia dla bohaterskich wojowników Związku Radzieckiego od walczących z nimi brytyjskich sojuszników

CANADIAN CHARTER OF RIGHTS AND FREEDOMS

or omission, it constituted an offence under Canadian or international law or was criminal according to the general principles of law recognized by the community of nations; (b) finally acquitted of the offence, not to be tried for it again and, if finally found guilty and punished for the offence, not to be tried or punished for it again; and (c) if found guilty of the offence and if the punishment for the offence has been varied between the time of commission and the time of sentencing, to the benefit of the lesser punishment. 22. Everyone has the right not to be subjected to any cruel and unusual treatment or punishment. 23. A witness who testifies in any proceedings has the right not to have any incriminating evidence so given used to incriminate that witness in any other proceedings, except in a prosecution for perjury or for the giving of contradictory evidence. 24. A party or witness in any proceedings who does not understand or speak the language in which the proceedings are conducted or who is deaf has the right to the assistance of an interpreter.

Equality Rights

25. (1) Every individual is equal before and under the law and has the right to the equal protection and equal benefit of the law without discrimination and, in particular, without discrimination based on race, national or ethnic origin, colour, religion, sex, age or mental or physical disability. (2) Subsection (1) does not preclude any law, program or activity that is aimed at the amelioration of conditions of disadvantaged individuals or groups including those that are disadvantaged because of race, national or ethnic origin, colour, religion, sex, age or mental or physical disability.

Official Languages of Canada

16. (1) English and French are the official languages of Canada and have equality of status and equal rights and privileges as to their use in all institutions of the Parliament and government of Canada. (2) English and French are the official languages of New Brunswick and have equality of status and equal rights and privileges as to their use in all institutions of the legislature and government of New Brunswick. (3) Nothing in this Charter limits the authority of Parliament or a legislature to adopt the equality of status or use of English and French. 16.1 (1) The English linguistic community and the French linguistic community in New Brunswick have equality of status and equal rights and privileges, including the right to distinct educational institutions and such distinct cultural institutions as are necessary for the preservation and promotion of those communities. (2) The role of the legislature and government of New Brunswick to preserve and promote the status, rights and privileges referred to in subsection (1) is affirmed. (3) Everyone has the right to use English or French in any debates and other proceedings of Parliament. (4) Everyone has the right to use English or French in any debates and other proceedings of the legislature of New Brunswick. 18. (1) The statutes, records and journals

of Parliament shall be printed and published in English and French and both language versions are equally authoritative. (2) The statutes, records and journals of the legislature of New Brunswick shall be printed and published in English and French and both language versions are equally authoritative. 19. (1) Either English or French may be used by any person in, or in any pleading to or process issuing from, any court established by Parliament. (2) Either English or French may be used by any person in, or in any pleading in or process issuing from, any court of New Brunswick. 20. (1) Any member of the public in Canada has the right to communicate with, and to receive available services from, any head or central office of an institution of the Parliament or government of Canada in English or French, and has the same right with respect to any other office of any such institution where (a) there is a significant demand for communications with and services from that office in such language or (b) due to the nature of the office, it is reasonable that communications with and services from that office be available in both English and French. (2) Any member of the public in New Brunswick has the right to communicate with, and to receive available services from, any office of an institution of the legislature or government of New Brunswick in English or French. 23. Nothing in sections 16 to 20 abrogates or derogates from any right, privilege or obligation with respect to the English and French language, or either of them, that exists or is continued by virtue of any other provision of the Constitution of Canada. 22. Nothing in sections 16 to 20 abrogates or derogates from any legal or customary right or privilege acquired or enjoyed either before or after the coming into force of this Charter with respect to any language that is not English or French.

Minority Language Educational Rights

23. (1) Citizens of Canada (a) whose first language learned and still understood is that of the English or French linguistic minority population of the province in which they reside or (b) who have received primary school instruction in Canada in English or French and reside in a province where the language in which they received that instruction is the language of the English or French linguistic minority population of the province, have the right to have their children receive primary and secondary school instruction in that language in that province. (2) Citizens of Canada of whom any child has received or is receiving primary or secondary school instruction in English or French in Canada, have the right to have all their children receive primary and secondary school instruction in the same language. (3) The right of citizens of Canada under subsections (1) and (2) to have their children receive primary and secondary school instruction in the language of the English or French linguistic minority population of a province (a) applies wherever in the province the number of children of citizens who have such a right is sufficient to warrant the provision to them out of public funds of minority language instruction and (b) includes, where the number of those children so warrants, the right to have them receive that instruction in minority language educational institutions provided out of public funds.

Whereas Canada is founded upon principles that recognize the supremacy of God and the rule of law:

Guarantee of Rights and Freedoms

1. The Canadian Charter of Rights and Freedoms guarantees the rights and freedoms set out in it subject only to such reasonable limits prescribed by law as can be demonstrably justified in a free and democratic society.

Fundamental Freedoms

2. Everyone has the following fundamental freedoms: (a) freedom of conscience and religion; (b) freedom of thought, belief, opinion and expression, including freedom of the press and other media of communication; (c) freedom of peaceful assembly; and (d) freedom of association.

Democratic Rights

3. Every citizen of Canada has the right to vote in an election of members of the House of Commons or of a legislative assembly and to be qualified for membership therein. 4. (1) No House of Commons and no legislative assembly shall continue for longer than five years from the date fixed for the return of the writs at a general election of its members. (2) In time of real apprehended war, invasion or insurrection, a House of Commons may be continued by Parliament and a legislative assembly may be continued by the legislature beyond five years if such continuation is not opposed by the votes of more than one-third of the members of the House of Commons or the legislative assembly, as the case may be. 5. There shall be a sitting of Parliament and of each legislature at least once every twelve months.

Mobility Rights

6. (1) Every citizen of Canada has the right to enter, remain in and leave Canada. (2) Every citizen of Canada and every person who has the status of a permanent resident of Canada has the right (a) to move to and take up residence in any province; and (b) to pursue the gaining of a livelihood in any province. (3) The rights specified in subsection (2) are subject to (a) any laws or practices of general application in force in a province other than those that discriminate among persons primarily on the basis of province of present or previous residence; and (b) any laws providing for reasonable residency requirements as a qualification for the receipt of publicly provided social services. (4) Subsections (2) and (3) do not preclude any law, program or activity that is aimed at the amelioration in a province of conditions of individuals in that province who are socially or economically disadvantaged if the rate of employment in that province is below the rate of employment in Canada.

Legal Rights

7. Everyone has the right to life, liberty and security of the person and the right not to be deprived thereof except in accordance with the principles of fundamental justice. 8. Everyone has the right to be secure against unreasonable search or seizure. 9. Everyone has the right not to be arbitrarily detained or imprisoned. 10. Everyone has the right on arrest or detention (a) to be informed promptly of the reasons therefor; (b) to retain and instruct counsel without delay and to be informed of that right; and (c) to have the validity of the detention determined by way of *habeas corpus* and to be released if the detention is not lawful. 11. Any person charged with an offence has the right (a) to be informed without unreasonable delay of the specific offence; (b) to be tried within a reasonable time; (c) not to be compelled to be a witness in proceedings against that person in respect of the offence; (d) to be presumed innocent until proven guilty according to law in a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal; (e) not to be denied reasonable bail without just cause; (f) except in the case of an offence under military law tried before a military tribunal, to the benefit of trial by jury where the maximum punishment for the offence is imprisonment for five years or a more severe punishment; (g) not to be found guilty on account of any act or omission unless, at the time of the act

Enforcement

24. (1) Anyone whose rights or freedoms, as guaranteed by this Charter, have been infringed or denied may apply to a court of competent jurisdiction to obtain such remedy as the court considers appropriate and just in the circumstances. (2) Where, in proceedings under subsection (1), a court concludes that evidence was obtained in a manner that infringed or denied any rights or freedoms guaranteed by this Charter, the evidence shall be excluded if it is established that, having regard to all the circumstances, the admission of it in the proceedings would bring the administration of justice into disrepute.

General

26. The guarantee in this Charter of certain rights and freedoms shall not be construed so as to abrogate or derogate from any aboriginal, treaty or other rights or freedoms that pertain to the aboriginal peoples of Canada including (a) any rights or freedoms that have been recognized by the Royal Proclamation of October 7, 1960, and (b) any rights or freedoms that now exist by way of land claims agreements or may be so acquired. 26. The guarantee in this Charter of certain rights and freedoms shall not be construed as denying the existence of any other rights or freedoms that exist in Canada. 27. This Charter shall be interpreted in a manner consistent with the preservation and enhancement of the multicultural heritage of Canadians. 28. Notwithstanding anything in this Charter, the rights and freedoms referred to in it are guaranteed equally to male and female persons. 29. Nothing in this Charter abrogates or derogates from any rights or privileges guaranteed by or under the Constitution of Canada in respect of denationalization, secession or dismemberment thereof. 30. Reference in this Charter to a province or to the legislative assembly or legislature of a province shall be deemed to include a reference to the Yukon Territory and the Northwest Territories, or to the appropriate legislative authority thereof, as the case may be. 31. Nothing in this Charter extends the legislative powers of any body or authority.

Application of Charter

32. (1) This Charter applies (a) to the Parliament and government of Canada in respect of all matters within the authority of Parliament including all matters relating to the Yukon Territory and Northwest Territories; and (b) to the legislature and government of each province in respect of all matters within the authority of the legislature of each province. (2) Notwithstanding subsection (1), section 31 shall not have effect until three years after this section comes into force. 33. (1) Parliament or the legislature of a province may expressly declare in an Act of Parliament or of the legislature, as the case may be, that the Act or a provision thereof shall not operate retroactively in respect of events or circumstances that occurred or in respect of persons who were affected by those events or circumstances before the Act or provision of this Charter. (2) A declaration made under subsection (1) shall cease to have effect five years after it comes into force or on such earlier date as may be specified in the declaration. (3) Parliament or a legislature of a province may re-enact a declaration made under subsection (1). (4) Subsection (3) applies in respect of a re-enactment made under subsection (1).

Citation

34. This Part may be cited as the *Canadian Charter of Rights and Freedoms*.

We must now establish the basic principle, the basic values and beliefs which hold us together as a Canadian people. That legend or legend-builder there is a work of life and a system of values which make us proud of the country that has given us such freedom and such immortality.

P.E. Trudeau 1981

Artykuł 13 Powszechnej deklaracji praw człowieka: Swoboda przemieszczania się

- 1. Każdy człowiek ma prawo do swobodnego poruszania się i przebywania w granicach każdego Państwa.**
- 2. Każdy człowiek ma prawo opuścić każdy kraj, w tym swój własny, i powrócić do swojego kraju.**

Zdjęcie na okładce:

Kanada jest rozległym krajem z różnymi możliwościami gospodarczymi rozmieszczonymi na całej jej długości i szerokości, dlatego ważne jest, aby prawo do przemieszczania się, zarówno wewnątrz Kanady, jak i poza nią, znalazło odzwierciedlenie w Kanadyjskiej Karcie Praw i Wolności. Uznaje to sekcja 6, dająca każdemu obywatelowi prawo do wjazdu, pozostania i opuszczenia Kanady. Daje również zarówno obywatelom, jak i stałym rezydentom prawo do przemieszczania się do dowolnej prowincji i prowadzenia działalności gospodarczej.

6(1) Każdy obywatel Kanady ma prawo do wjazdu, pozostania i opuszczenia Kanady.

6(2) Każdy obywatel Kanady i każda osoba posiadająca status stałego rezydenta Kanady ma prawo (a) przenieść się i zamieszkać w dowolnej prowincji; oraz (b) prowadzić działalność zarobkową w dowolnej prowincji.

Zdjęcie autorstwa Engin Akyurt na Pixabay

Źródło tekstu: www.nytimes.com/2017/09/26/world/middleeast/saudi-arabia-women-drive.html

Artykuł 13 Powszechnej deklaracji praw człowieka: Swoboda przemieszczania się

1. Każdy człowiek ma prawo do swobodnego poruszania się i przebywania w granicach każdego Państwa.

2. Każdy człowiek ma prawo opuścić każdy kraj, w tym swój własny, i powrócić do swojego kraju.

Zdjęcie na okładce:

Przez lata, zgodnie z prawem Królestwa Arabii Saudyjskiej, kobiety nie mogą podróżować za granicę, pracować ani poddawać się niektórym zabiegom medycznym bez zgody ich męskiego "opiekuna", często ojca, męża, a nawet syna. Podczas gdy egzekwowanie prawa opiekuńczego zostało poluzowane w ostatnich latach, niewiele powstrzymuje saudyjskich mężczyzn przed znacznym ograniczeniem ruchów ich żon lub córek. Kobiety w Arabii Saudyjskiej nie mają pewnych swobód, które mogą wydawać się trywialne dla większości kobiet na całym świecie. W 2019 r. zezwolenie kobietom na uzyskanie paszportów lub podróżowanie bez zgody męskiego opiekuna stało się legalne.

Jedną z największych zmian dla kobiet w Arabii Saudyjskiej jest umożliwienie kobietom rejestracji narodzin ich dzieci. Wcześniej czynność tę wykonywał męski opiekun lub ojciec dziecka.

W 2018 r. kobietom przyznano prawo do prowadzenia pojazdów po latach żądań i kampanii od 1990 roku.

W szczególności prawo ma na celu ukierunkowanie i zakazanie przepisów dotyczących dyskryminacji w zatrudnieniu.

Źródło tekstu:

www.irishtimes.com/news/world/middle-east/uae-says-princess-latifa-being-cared-for-at-home-as-un-asks-for-proof-of-life-1.4489749

Zdjęcie autorstwa Tiina Jauhiainen na Wikimedia Commons

Artykuł 13 Powszechnej deklaracji praw człowieka: Swoboda przemieszczania się

1. Każdy człowiek ma prawo do swobodnego poruszania się i przebywania w granicach każdego Państwa.

2. Każdy człowiek ma prawo opuścić każdy kraj, w tym swój własny, i powrócić do swojego kraju.

Zdjęcie na okładce:

Córka władcy Dubaju, księżniczka Latifa, która próbowała uciec z kraju w 2018 r. Wysłała tajne wiadomości wideo do swoich przyjaciół, oskarżając ojca o przetrzymywanie jej jako "zakładniczki", ponieważ obawiała się o swoje życie. Księżniczka Latifa Al Maktoum powiedziała, że komandosi odurzyli ją narkotykami, gdy uciekała łodzią i odlecieli z powrotem do aresztu. W wiadomościach szczegółowo opisała, w jaki sposób:

- Walczyła z żołnierzami zabierającymi ją z łodzi, "kopiąc i walcząc" oraz gryząc ramię jednego z emirackich komandosów*
- Po uspokojeniu straciła przytomność, gdy była przenoszona do prywatnego odrzutowca i obudziła się dopiero po wylądowaniu w Dubaju.*
- Była przetrzymywana samotnie, bez dostępu do pomocy medycznej lub prawnej, w willi z zakratowanymi oknami i drzwiami, strzeżonej przez policję.*

Od tego czasu tajne wiadomości ustały - a przyjaciele księżniczki Latify wzywają ONZ do wkroczenia do akcji.

W 2019 r. księżniczka Haya (jedna z żon władcy) uciekła do Wielkiej Brytanii z dwójką swoich dzieci i złożyła wniosek o wydanie nakazu ochrony i zakazu molestowania wobec szejka. Angielski High Court wydał serię wyroków stwierdzających fakty, w których stwierdzono, że szejek Mohammed nakazał i zaaranżował przymusowy powrót Latify w 2002 i 2018 roku, a także bezprawne uprowadzenie z Wielkiej Brytanii w 2000 roku jej starszej siostry księżniczki Shamsy, która również próbowała uciec. Sąd stwierdził, że szejek Mohammed "nadal utrzymuje reżim, w którym obie te młode kobiety są pozbawione wolności".

Artykuł 21 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Prawo do demokracji

- 1. Każdy człowiek ma prawo do uczestniczenia w rządzeniu swoim krajem, bezpośrednio lub za pośrednictwem swobodnie wybranych przedstawicieli.**
- 2. Każdy ma prawo do równego dostępu do służby publicznej w swoim kraju.**
- 3. Wola narodu jest podstawą władzy rządu; wola ta jest wyrażana w okresowych i prawdziwych wyborach, które są powszechne i równe oraz odbywają się w głosowaniu tajnym lub w równoważnych procedurach wolnego głosowania.**

Zdjęcie na okładce:

Przykład Białorusi - Kandydatka opozycji Switłana Cichanouska twierdziła, że odniosła zdecydowane zwycięstwo w pierwszej turze z co najmniej 60% głosów i wezwała Łukaszenkę do rozpoczęcia negocjacji. Jej kampania następnie utworzyła Radę Koordynacyjną w celu ułatwienia przekazania władzy i oświadczyła, że jest gotowa zorganizować "długoterminowe protesty" przeciwko oficjalnym wynikom.

Wszystkich siedmiu członków Prezydium Rady Koordynacyjnej zostało następnie aresztowanych lub udało się na wygnanie.

MACHINE OCCUPANCY 10

Zdjęcie autorstwa Phil Roeder na wikimedia commons

Źródło tekstu: www.aljazeera.com/news/2021/3/25/georgia-republicans-enact-sweeping-bill-to-restrict-voting

Artykuł 21 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Prawo do demokracji

- 1. Każdy człowiek ma prawo do uczestniczenia w rządzeniu swoim krajem, bezpośrednio lub za pośrednictwem swobodnie wybranych przedstawicieli.**
- 2. Każdy ma prawo do równego dostępu do służby publicznej w swoim kraju.**
- 3. Wola narodu powinna być podstawą władzy państwowej; wola ta powinna być wyrażana w okresowych i prawdziwych wyborach, które powinny być powszechne i równe, a także w wyborach do rad narodowych.**

Zdjęcie na okładce:

W marcu 2021 r. republikańscy prawodawcy z Georgii, zarówno w stanowej Izbie Reprezentantów, jak i Senacie, uchwalili ustawy ograniczające dostęp do głosowania.

Jedna z ustaw położyłaby kres głosowaniu bez usprawiedliwienia dla osób poniżej 65. roku życia. Inna ograniczyłaby godziny głosowania w weekendy.

To tylko kilka z ponad 250 propozycji, które Republikanie w całym kraju próbują uchwalić, aby ograniczyć głosowanie, po tym jak prezydent Trump złożył fałszywe oświadczenia o oszustwach wyborczych za pośrednictwem poczty.

Obejrzyj krótki film na ten temat: www.facebook.com/watch/?v=256221379451595

Artykuł 26 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Prawo do nauki

Każdy człowiek ma prawo do nauki. Kształcenie powinno być bezpłatne, przynajmniej w zakresie elementarnym i podstawowym. Kształcenie podstawowe jest obowiązkowe. Kształcenie techniczne i zawodowe powinno być powszechnie dostępne, a kształcenie wyższe powinno być jednakowo dostępne dla wszystkich na podstawie osiągnięć.

Kształcenie powinno być ukierunkowane na pełny rozwój osobowości ludzkiej i umacnianie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności. Powinna promować zrozumienie, tolerancję i przyjaźń między wszystkimi narodami, grupami rasowymi i religijnymi oraz wspierać działania Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz utrzymania pokoju.

Rodzice mają uprzednie prawo wyboru rodzaju edukacji, która ma być zapewniona ich dzieciom.

Zdjęcie na okładce:

Afryka Subsaharyjska jest najbardziej dotkniętym obszarem, w którym ponad 32 miliony dzieci w wieku szkoły podstawowej pozostaje bez wykształcenia. Azja Środkowa i Wschodnia, a także region Pacyfiku, są również poważnie dotknięte tym problemem, z ponad 27 milionami niewykształconych dzieci. Zasadniczo dotyczy to Afryki Subsaharyjskiej, gdzie ponad połowa dzieci otrzymuje wykształcenie przez okres krótszy niż 4 lata. W niektórych krajach, takich jak Somalia i Burkina Faso, ponad 50% dzieci otrzymuje wykształcenie przez okres krótszy niż 2 lata.

Brak edukacji szkolnej i słaba edukacja mają negatywny wpływ na ludność i kraj. Dzieci opuszczają szkołę bez zdobycia podstawowych umiejętności, co znacznie utrudnia rozwój społeczny i gospodarczy tych krajów.

Obecnie to dziewczęta mają najmniejszy dostęp do edukacji. Stanowią one ponad 54% nieuczącej się populacji na świecie.

Problem ten występuje najczęściej w krajach arabskich, Azji Środkowej oraz Azji Południowej i Zachodniej i jest głównie tłumaczony kulturowym i tradycyjnym uprzywilejowanym traktowaniem mężczyzn. Dziewczęta są przeznaczone do pracy w domu rodzinnym, podczas gdy chłopcy mają prawo do edukacji.

Artykuł 23 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Prawo do pracy

Każdy człowiek ma prawo do pracy, do swobodnego wyboru zatrudnienia, do sprawiedliwych i zadowalających warunków pracy oraz do ochrony przed bezrobociem.

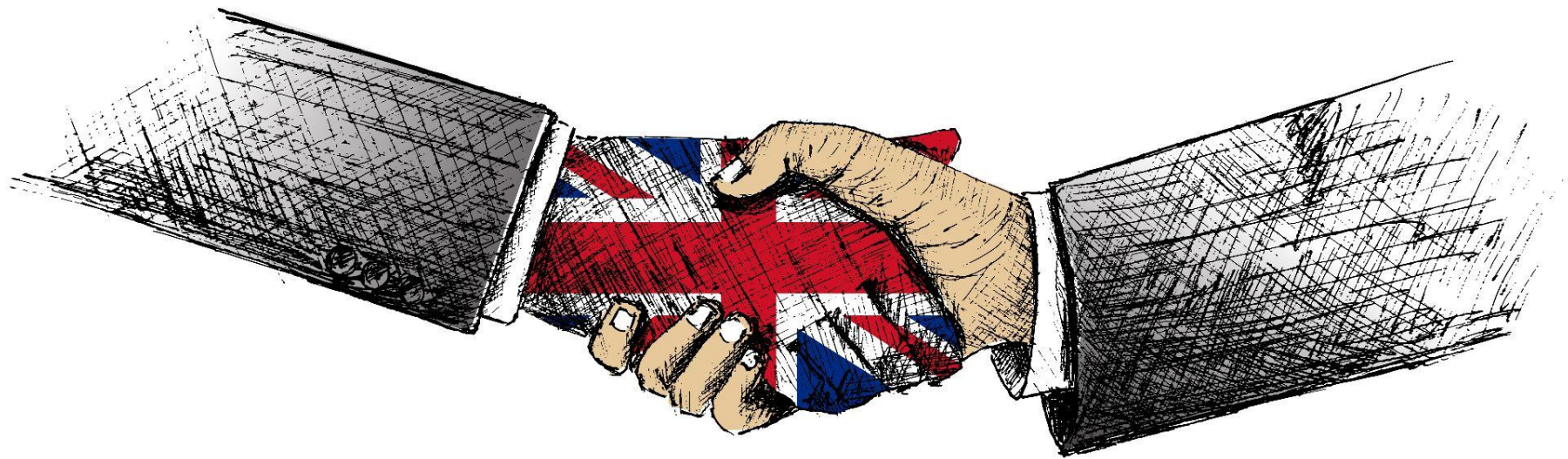
Każdy człowiek, bez jakiegokolwiek dyskryminacji, ma prawo do jednakowego wynagrodzenia za jednakową pracę.

Każdy pracujący ma prawo do sprawiedliwego i zadowalającego wynagrodzenia zapewniającego jemu samemu i jego rodzinie egzystencję godną człowieka, uzupełnionego w razie potrzeby innymi środkami ochrony socjalnej.

Każdy ma prawo do tworzenia związków zawodowych i przystępowania do nich w celu ochrony swoich interesów.

Zdjęcie na okładce:

Wyrażenie "prawo do pracy" zostało ukute przez francuskiego przywódcę socjalistycznego Louisa Blanca w świetle zawirowań społecznych na początku XIX wieku i rosnącego bezrobocia w następstwie kryzysu finansowego z 1846 roku, który doprowadził do rewolucji francuskiej w 1848 roku. Prawo własności było kluczowym postulatem we wczesnych dążeniach do wolności politycznej i równości oraz przeciwko feudalnej kontroli własności. Własność może służyć jako podstawa uprawnień, które zapewniają realizację prawa do odpowiedniego standardu życia i tylko właścicielom nieruchomości początkowo przyznano prawa obywatelskie i polityczne, takie jak prawo do głosowania. Ponieważ nie każdy jest właścicielem nieruchomości, prawo do pracy zostało zapisane, aby umożliwić każdemu osiągnięcie odpowiedniego standardu życia. Obecnie dyskryminacja ze względu na własność nieruchomości jest uznawana za poważne zagrożenie dla równego korzystania z praw człowieka przez wszystkich, a klauzule o niedyskryminacji w międzynarodowych instrumentach praw człowieka często obejmują własność jako podstawę, na podstawie której dyskryminacja jest zabroniona.

Artykuł 23 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Prawo do pracy

Każdy człowiek ma prawo do pracy, do swobodnego wyboru zatrudnienia, do sprawiedliwych i zadowalających warunków pracy oraz do ochrony przed bezrobociem.

Każdy człowiek, bez jakiegokolwiek dyskryminacji, ma prawo do jednakowego wynagrodzenia za jednakową pracę.

Każdy pracujący ma prawo do sprawiedliwego i zadowalającego wynagrodzenia zapewniającego jemu samemu i jego rodzinie egzystencję godną człowieka, uzupełnionego w razie potrzeby innymi środkami ochrony socjalnej.

Każdy ma prawo do tworzenia związków zawodowych i przystępowania do nich w celu ochrony swoich interesów.

Obrazek na okładce:

Ustawa o imigracji, azylu i obywatelstwie z 2006 r. stanowi, że zatrudnianie osoby, która nie jest uprawniona do legalnej pracy w Wielkiej Brytanii, jest przestępstwem. Kara pozbawienia wolności i/lub kary finansowe mają zastosowanie do dyrektorów, którzy zatrudniają pracowników pracujących nielegalnie. Pracodawca powinien zachować dowody potwierdzające, że pracownik ma prawo do pracy w Wielkiej Brytanii. W zależności od dokumentów dowodowych dostarczonych przez pracownika, z czasem mogą być konieczne ponowne kontrole.

Jeśli jesteś obywatelem Wielkiej Brytanii, Szwajcarii lub jednego z następujących krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), masz prawo do pracy w Wielkiej Brytanii.

Artykuł 23 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Prawo do pracy

Każdy człowiek ma prawo do pracy, do swobodnego wyboru zatrudnienia, do sprawiedliwych i zadowalających warunków pracy oraz do ochrony przed bezrobociem.

Każdy człowiek, bez jakiegokolwiek dyskryminacji, ma prawo do jednakowego wynagrodzenia za jednakową pracę.

Każdy pracujący ma prawo do sprawiedliwego i zadowalającego wynagrodzenia zapewniającego jemu samemu i jego rodzinie egzystencję godną człowieka, uzupełnionego w razie potrzeby innymi środkami ochrony socjalnej.

Każdy ma prawo do tworzenia związków zawodowych i przystępowania do nich w celu ochrony swoich interesów.

Zdjęcie na okładce:

Tradycyjne amerykańskie godziny pracy to od 9:00 do 17:00, od poniedziałku do piątku, co oznacza tydzień pracy składający się z pięciu ośmiogodzinnych dni, w sumie 40 godzin. Stąd też wzięto się wyrażenie "od 9 do 5", używane do opisanie konwencjonalnej i prawdopodobnie nużącej pracy. Kilka krajów przyjęło tydzień pracy od poniedziałku rano do piątku w południe, czy to ze względu na zasady religijne (przestrzeganie szabat w Izraelu, którego tydzień pracy trwa od niedzieli do piątku po południu), czy też rosnącą przewagą 35-37,5-godzinnego tygodnia pracy w Europie kontynentalnej. Kilka krajów muzułmańskich ma standardowy tydzień pracy od niedzieli do czwartku lub od soboty do środy, pozostawiając piątek na obrzędy religijne i zapewniając przerwy na codzienne modlitwy.

Artykuł 23 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Prawo do pracy

Każdy człowiek ma prawo do pracy, do swobodnego wyboru zatrudnienia, do sprawiedliwych i zadowalających warunków pracy oraz do ochrony przed bezrobociem.

Każdy człowiek, bez jakiegokolwiek dyskryminacji, ma prawo do jednakowego wynagrodzenia za jednakową pracę.

Każdy pracujący ma prawo do sprawiedliwego i zadowalającego wynagrodzenia zapewniającego jemu samemu i jego rodzinie egzystencję godną człowieka, uzupełnionego w razie potrzeby innymi środkami ochrony socjalnej.

Każdy ma prawo do tworzenia związków zawodowych i przystępowania do nich w celu ochrony swoich interesów.

Zdjęcie na okładce:

Warunki pracy w Afryce pogorszyły się, a Benin, Nigeria i Zimbabwe są krajami o najgorszych wynikach - w tym w wielu przypadkach pracownicy zostali zawieszani lub zwolnieni za podjęcie uzasadnionej akcji strajkowej.

W raporcie dziesięciu najgorszych krajów pod względem przestrzegania praw pracowniczych w 2017 r. znalazły się Bangladesz, Kolumbia, Egipt, Gwatemala, Kazachstan, Filipiny, Katar, Korea Południowa, Turcja i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

Filipiny, Korea Południowa i Kazachstan po raz pierwszy dołączyły w tym roku do rankingu dziesięciu najgorszych krajów.

HOMELESS
AND
HUNGRY

SILVA

DEB

Hand-drawn graffiti tags in red and blue, including a circular symbol.

Zdjęcie autorstwa MART PRODUCTION na Pexels

Źródło tekstu: www.telegraph.co.uk/global-health/climate-and-people/children-yemen-brink-severe-malnutrition-new-report-warns/

Artykuł 25 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Prawo do usług społecznych

- 1. Każdy człowiek ma prawo do stopy życiowej zapewniającej zdrowie i dobrobyt jego i jego rodziny, włączając w to wyżywienie, odzież, mieszkanie i opiekę lekarską oraz niezbędne usługi socjalne, a także prawo do zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, choroby, inwalidztwa, wdowieństwa, starości lub innego braku środków do życia w okolicznościach od niego niezależnych.**
- 2. Macierzyństwo i dzieciństwo mają prawo do szczególnej opieki i pomocy. Wszystkie dzieci, urodzone w związku małżeńskim lub poza nim, korzystają z takiej samej ochrony socjalnej.**

Zdjęcie na okładce:

"Kończy nam się czas... około 16 milionów ludzi nie może postawić jedzenia na swoim stole. To katastrofa, to tykająca bomba zegarowa i świat musi działać natychmiast" - Tomson Phiri

Od 2020 r. około 45% populacji Jemenu stoi w obliczu wysokiego poziomu ostrego braku bezpieczeństwa żywnościowego, zgodnie z analizą Zintegrowanej Klasyfikacji Faz Bezpieczeństwa Żywnościowego ONZ (IPC).

Obejrzyj krótki reportaż wideo BBC na temat kryzysu w Jemenie: https://youtu.be/J_6fDCo1REI

Zdjęcie wykonane przez Światowy Program Żywnościowy, źródło zdjęcia i tekstu: <https://reliefweb.int/map/world/hunger-map-2020>

Artykuł 25 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Prawo do usług społecznych

1. Każdy człowiek ma prawo do stopy życiowej zapewniającej zdrowie i dobrobyt jego i jego rodziny, włączając w to wyżywienie, odzież, mieszkanie i opiekę lekarską oraz niezbędne usługi socjalne, a także prawo do zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, choroby, inwalidztwa, wdowieństwa, starości lub innego braku środków do życia w okolicznościach od niego niezależnych.

2. Macierzyństwo i dzieciństwo mają prawo do szczególnej opieki i pomocy. Wszystkie dzieci, urodzone w związku małżeńskim lub poza nim, korzystają z takiej samej ochrony socjalnej.

Zdjęcie na okładce:

Oczekuje się, że krajom znajdującym się w kryzysie wymagającym pomocy zewnętrznej w zakresie żywności zabraknie zasobów, aby poradzić sobie ze zgłaszanymi krytycznymi problemami związanymi z brakiem bezpieczeństwa żywnościowego. FAO opublikowała właśnie w marcu 2021 r. listę kryzysów związanych z brakiem dostępności żywności, powszechnym brakiem dostępu do żywności lub poważnymi, ale zlokalizowanymi problemami. Na liście znajduje się łącznie 45 krajów. 34 kraje znajdują się w Afryce (Republika Środkowoafrykańska, Kenia, Somalia, Zimbabwe, Burundi, Czad, Dżibuti, Sudan Południowy, Nigeria, ...), 9 w Azji (Syryjska Republika Arabska, Afganistan, Irak, Mynamar, Pakistan, ...) i 2 kraje w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach (Haiti i Wenezuela).

20 KILLED
400 POLITICAL PRISONERS
MACKY SALL,
RESIGN!
#FreeSenegal

20 KILLED
400 POLITICAL PRISONERS
MACKY SALL,
RESIGN!
#FreeSenegal

20 KILLED
400 POLITICAL PRISONERS
MACKY SALL,
RESIGN!
#FreeSenegal

20 KILLED
400 POLITICAL PRISONERS
MACKY SALL,
RESIGN!
#FreeSenegal

Artykuł 10 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Wolność wyrażania opinii

1. Każdy człowiek ma prawo do wolności wyrażania opinii. Prawo to obejmuje wolność posiadania poglądów oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla żądania przez Państwa koncesjonowania przedsiębiorstw nadawczych, telewizyjnych lub kinematograficznych.

2. Korzystanie z tych wolności, ponieważ pociąga za sobą obowiązki i odpowiedzialność, może podlegać takim formalnościom, warunkom, ograniczeniom lub sankcjom, jakie są przewidziane przez ustawę i niezbędne w społeczeństwie demokratycznym w interesie bezpieczeństwa państwowego, porządku terytorialnego lub przestępczości, dla ochrony zdrowia lub moralności, dla ochrony dobrego imienia lub praw innych osób, dla zapobieżenia ujawnieniu informacji poufnych lub dla utrzymania powagi i bezstronności władzy sądowej.

Zdjęcie na okładce:

Senegal cierpi z powodu kryzysu, który wybuchł po niestęsznym aresztowaniu głównego przeciwnika politycznego prezydenta. Obywatele protestują przeciwko temu rażącemu naruszeniu demokracji, a protestujący tracą życie z rąk organów ścigania.

Rząd Senegalu obecnie cenzuruje swoich obywateli, ograniczając im dostęp do wielu aplikacji mediów społecznościowych i wstrzymując dostęp do informacji. Obecnie muszą oni korzystać z VPN, aby móc korzystać z Internetu. Ludzie nie mogą dłużej tolerować tłumienia i niesprawiedliwości.

Próbują wezwać społeczność międzynarodową do pomocy, udostępniając hashtag #FreeSenegal. Potrzebują pomocy, aby przeciwstawić się niesprawiedliwości narzucanej przez prezydenta i jego postępującą dyktaturę.

SAVE

Zdjęcie autorstwa Prachatai na Flickr

Źródło tekstu: www.aljazeera.com/news/2021/2/7/near-total-internet-shutdown-in-myanmar-as-coup-protests-spread

Artykuł 10 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Wolność wyrażania opinii

1. Każdy człowiek ma prawo do wolności wyrażania opinii. Prawo to obejmuje wolność posiadania poglądów oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla żądania przez Państwa koncesjonowania przedsiębiorstw nadawczych, telewizyjnych lub kinematograficznych.

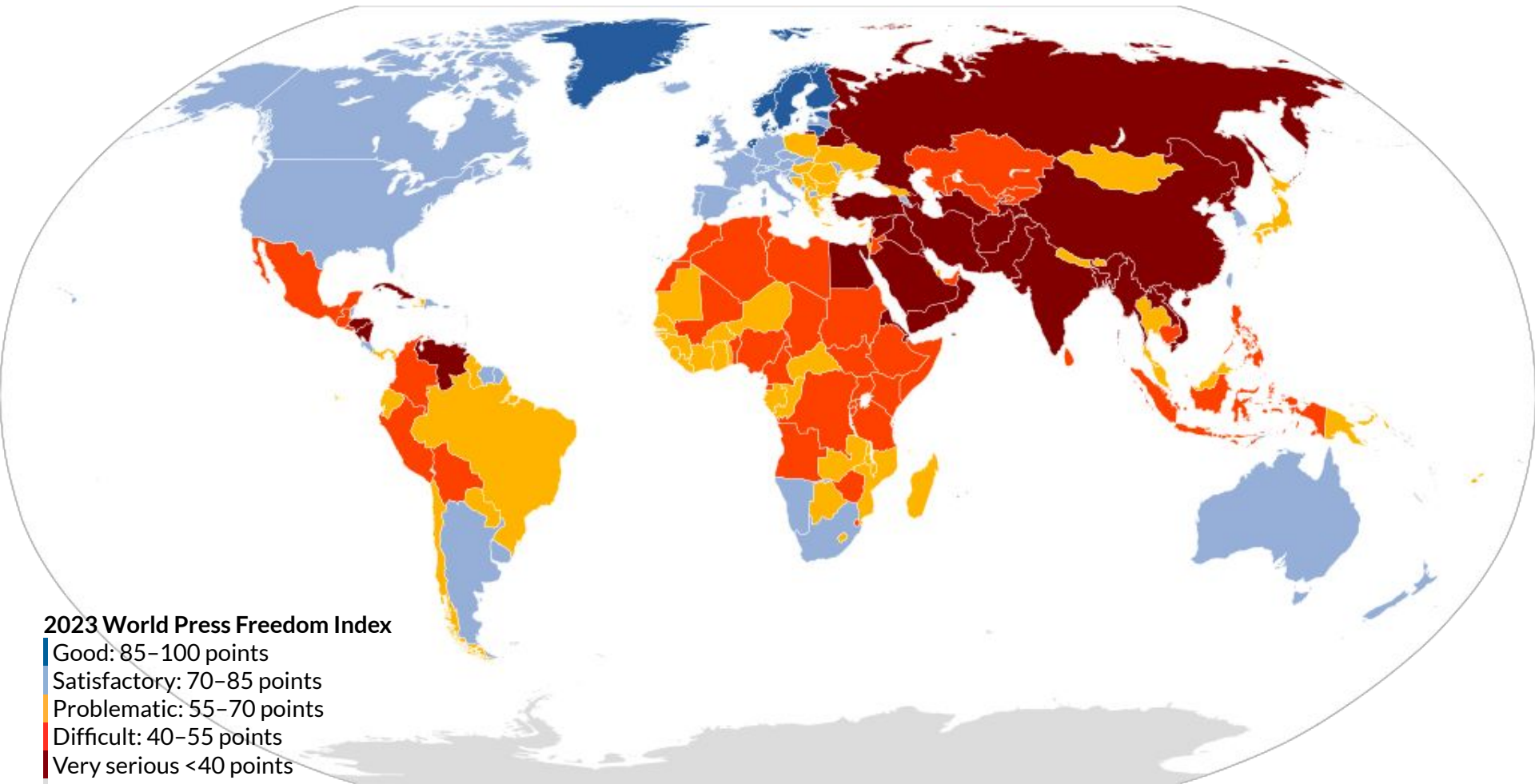
2. Korzystanie z tych wolności, ponieważ pociąga za sobą obowiązki i odpowiedzialność, może podlegać takim formalnościom, warunkom, ograniczeniom lub sankcjom, jakie są przewidziane przez ustawę i niezbędne w społeczeństwie demokratycznym w interesie bezpieczeństwa państwowego, porządku terytorialnego lub przestępczości, dla ochrony zdrowia lub moralności, dla ochrony dobrego imienia lub praw innych osób, dla zapobieżenia ujawnieniu informacji poufnych lub dla utrzymania powagi i bezstronności władzy sądowej.

Zdjęcie na okładce:

#WhatIsHappeningInMyanmar jest popularny na całym świecie na Twitterze z wezwaniami do nałożenia sankcji na wojsko Myanmaru, oficjalnie znane jako Tatmadaw. Wojsko wróciło do władzy i ogłosiło roczny stan wyjątkowy. Przejęło kontrolę 1 lutego 2021 r. po wyborach powszechnych, w których partia NLD Pani Suu Kyi wygrała miażdżącą przewagą. Siły zbrojne poparły opozycję, która domagała się powtórzenia głosowania, twierdząc, że doszło do powszechnego oszustwa. Komisja wyborcza stwierdziła, że nie ma dowodów na poparcie tych twierdzeń. Zamach stanu miał miejsce w momencie otwarcia nowej sesji parlamentu. 3 marca był najkrwawszym dniem w kraju, ponieważ ONZ poinformowało, że reżim Tatmadaw zabił 38 demonstrantów walczących przeciwko zamachowi stanu. Ponad 1200 zostało zatrzymanych.

Reżim wojskowy zamknął internet i portale społecznościowe, a Facebook usunął setki stron powiązanych z wojskiem.

Obejrzyj krótki film Al Jazeera na ten temat: <https://youtu.be/E3plcc7bRLA>

2023 World Press Freedom Index

- Good: 85–100 points
- Satisfactory: 70–85 points
- Problematic: 55–70 points
- Difficult: 40–55 points
- Very serious <40 points
- Not classified

Źródło obrazu i tekstu: NordNordWest na Wikimedia Commons, źródło tekstu:

<https://rsf.org/en/2023-world-press-freedom-index-journalism-threatened-fake-content-industry>

Artykuł 10 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Wolność wyrażania opinii

1. Każdy człowiek ma prawo do wolności wyrażania opinii. Prawo to obejmuje wolność posiadania poglądów oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla żądania przez Państwa koncesjonowania przedsiębiorstw nadawczych, telewizyjnych lub kinematograficznych.

2. Korzystanie z tych wolności, ponieważ pociąga za sobą obowiązki i odpowiedzialność, może podlegać takim formalnościom, warunkom, ograniczeniom lub sankcjom, jakie są przewidziane przez ustawę i niezbędne w społeczeństwie demokratycznym w interesie bezpieczeństwa państwowego, porządku terytorialnego lub przestępczości, dla ochrony zdrowia lub moralności, dla ochrony dobrego imienia lub praw innych osób, dla zapobieżenia ujawnieniu informacji poufnych lub dla utrzymania powagi i bezstronności władzy sądowej.

Zdjęcie na okładce:

Według Światowego Indeksu Wolności Prasy 2023 - który ocenia środowisko dla dziennikarstwa w 180 krajach i terytoriach i jest publikowany w Światowy Dzień Wolności Prasy (3 maja) - sytuacja jest "bardzo poważna" w 31 krajach, "trudna" w 42, "problematyczna" w 55 i "dobra" lub "zadowolająca" w 52 krajach. Innymi słowy, środowisko dziennikarskie jest "złe" w siedmiu na dziesięć krajów, a zadowolające tylko w trzech na dziesięć. Norwegia zajmuje pierwsze miejsce już siódmy rok z rzędu. Ostatnie trzy miejsca zajmują wyłącznie kraje azjatyckie: Wietnam (178.), który prawie zakończył polowanie na niezależnych reporterów i komentatorów; Chiny (spadek o 4 miejsca na 179.), największy na świecie więzień dla dziennikarzy i jeden z największych eksporterów treści propagandowych; oraz, co nie jest wielkim zaskoczeniem, Korea Północna (180.).

Zdjęcie autorstwa Leifa Jørgensena na Wikimedia Commons, Pałac Christiansborg na Slotsholmen w Kopenhadze. Jest siedzibą duńskiego parlamentu, kancelarii premiera Danii i Sądu Najwyższego Danii.

Źródło tekstu: <https://worldjusticeproject.org/our-work/research-and-data/wjp-rule-law-index-2020>

Artykuł 8 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: Prawo do skutecznego wymiaru sprawiedliwości

Każdy człowiek ma prawo do skutecznego środka prawnego przed właściwymi sądami krajowymi w przypadku czynów naruszających podstawowe prawa przyznane mu przez konstytucję lub ustawę.

Zdjęcie na okładce:

World Justice Project uznał Danię za najlepszy system sądowniczy na świecie pod względem praworządności - po raz czwarty z rzędu - podczas gdy Ghana zajmuje najwyższe miejsce w Afryce. W corocznej ocenie 113 krajów przeprowadzanej przez World Justice Projects (WJP) Dania zajęła czołowe miejsce w Indeksie Praworządności.